

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/18/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814010408
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kurák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7814010408.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ladislava Tomčovčíka a sudcov JUDr. Miroslava Osifa a JUDr. Vladimíra Kuráka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. mája 2015, v trestnej veci obžalovaného C.. I. C., pre trestný čin podvodu podľa § 221 ods.1, ods.2 Tr.zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Rožňave zo dňa 14.1.2015 sp.zn. 3 T 150/2014 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného C.. I. C..

odôvodnenie:

Obžalovaný C.. I. C. bol rozsudkom Okresného súdu v Rožňave sp.zn. 3 T 150/2014 zo 14.1.2015 uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods.1, ods.2 Tr.zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

že dňa 24.02.2011 v O. uzavrel s Ú. G., D. E.Í. S. O. E. O. Dohodu č. 22/§49/2011, o poskytnutí príspevku na samostatnú zárobkovú činnosť podľa § 49 ods. 7 zákona č. 5/2004 Z. z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov znení neskorších predpisov a Vyhlášky Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 44/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov, na základe ktorej bol obvinenému zo zdrojov štátneho rozpočtu Slovenskej republiky dňa 21.03.2011 poskytnutý finančný príspevok v celkovej výške 4.023,52 Eur na začatie prevádzkovania alebo vykonávania samostatnej zárobkovej činnosti, ktorý bol obvinený povinný použiť v súlade so žiadosťou, predloženým podnikateľským zámerom a oprávnením na vykonávanie alebo prevádzkovanie samostatnej činnosti, pričom obvinený poskytnutý príspevok nepoužil v zmysle dohody na účel, na ktorý mu bol poskytnutý, ale si ho prisvojil, pričom použitie príspevku zdokladoval fiktívnym pokladničným blokom č. 3/23 zo dňa 19.07.2012 údajne vystaveným spoločnosťou U. Q. D..O..M.. D. D. C. XXX, XXXXX T., prevádzka C. XX, XXXXX T. o zakúpení počítača K. E. XXOMT W.-XXXX XGB XXX N. L. v hodnote 585,- Eur a tlačiarne Q. G. C. XXXX v hodnote 174,- Eur, v celkovej hodnote 759,- Eur a faktúrou č. 1/2012 zo dňa 17.09.2012 údajne vystavenou spoločnosťou B., D..O..M., J. XX, XXX XX J., o zakúpení vysokozdvížneho vozíka D. XXXX v hodnote 1.593,- Eur a paletového vozíka B. XXXQ v hodnote 580,- Eur v celkovej hodnote 2.173,- Eur, čím štátnemu rozpočtu D. O., E. X. Ú. G., D. E. S. O. E. O., spôsobil škodu vo výške 4.023,52 Eur.

Za to mu súd podľa § 221 ods.2 Tr.zák., s použitím § 38 ods.2, ods.3 Tr.zák. s prihliadnutím na pohľadujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení v § 36 písm.j/ Tr.zák. uložil trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods.1 písm.a/ Tr.zák. mu súd výkon tohto trestu podmiennečne odložil.

Podľa § 50 ods.1 Tr.zák. súd obžalovanému určil skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 287 ods.1 Tr.por. súd uložil obžalovanému povinnosť uhradiť spôsobenú škodu, poškodenej D. O., X. Ú. G., D. E. S. O., Š. Č.. XXX, XXX XX O. a splnomocnenou zástupkyňou I. I. M. vo výške 4.023,52 Eur.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol napadnutý odvolaním obžalovaného, a to vo výroku o uznanej vine, ako i uloženom treste. Odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu I. C. G.. Úvodom opísal výrokové časti napadnutého rozsudku, ako i priebeh hlavného pojednávania na okresnom súde. Obžalovaný vyjadril názor, podľa ktorého sa žalovaného trestného činu nedopustil, nakoľko sa poskytnuté finančné prostriedky momentom pripísania na jeho účet stali vlastníctvom žiadateľa, čo nebolo sporné ani z hľadiska postoja poškodeného, a preto nemohlo pojmovo dôjsť k naplneniu znaku skutkovej podstaty trestného činu sprenevery, ktorým je zákonný znak prisvojenia si cudzej veci. Obžalovaný poukázal na skutočnosť, že štátne orgány nemajú dostatočne kvalitne nastavený systém poskytovania príspevkov a z tohto dôvodu nie je opodstatnené vyvodzovanie následkov voči obžalovanému. Odôvodnenie rozsudku operovalo s dohadmi a predpokladmi a nebolo založené na procesne bezchybne vykonaných dôkazoch. Dôvodom na vyvodenie trestno-právnej zodpovednosti obžalovaného nemôže byť skutočnosť, že Ú. G., D. E. S. O. E. O. si neplnil svoju kontrolnú povinnosť.

Ďalej v tejto súvislosti poukázal na judikatúru súdov, a to konkrétne na uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 5 To 22/2012. V ďalšej časti odôvodnenia odvolania sa zaoberal otázkou vyvodenia trestno-právnej zodpovednosti pre trestný čin podvodu v zmysle ustanovenia § 221 ods.1 Tr.zák. Dôkazné bremeno pri podanej obžalobe je na strane prokurátora, ktorý musí zabezpečiť dostatok usvedčujúcich dôkazov. Pre uznanie obžalovaného za vinného z trestného činu podvodu nie sú preukázané základné podmienky, spočívajúce v naplnení objektívnej stránky, ktorou je uvádzanie poškodeného do omylu. Ak mal uvádzať obžalovaný poškodeného do omylu, ešte pred vykonaním majetkovej dispozície, musí mať súd za ustálené, akým spôsobom takéto uvedenie do omylu obžalovaný vykonal. Skutočnosti, ktoré nastali po majetkovej dispozícii poškodeného, nemôžu odôvodniť alebo preukázať uvádzanie poškodeného do omylu obžalovaným.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol krajskému súdu napadnutý rozsudok zrušiť a vec mu vrátiť, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na verejnom zasadnutí konanom o podanom odvolaní obžalovaný uviedol v podstate totožné skutočnosti ako tie, ktoré boli obsahom odôvodnenia odvolania. Zároveň zvýraznil, že úrad práce v danom prípade neukončil celkovú kontrolu a šetrenie čerpania poskytnutého príspevku tak nebolo zadokumentované. Navrhol napadnutý rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Intervenujúca prokurátorka krajskej prokuratúry napadnutý rozsudok okresného súdu považovala v celom rozsahu za zákonný, a preto navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Zástupkyňa poškodenej strany navrhla napadnutý rozsudok okresného súdu krajským súdom potvrdiť.

Krajský súd ako súd odvolací predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr.por. zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané oprávnenou osobou a včas, v lehote stanovenej v § 309 Tr.por. V zmysle ustanovenia § 317 ods.1 Tr.por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods.1 Tr.por., alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods.3 Tr.por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods.1 Tr.por.

Po splnení preskúmvacej povinnosti v rozsahu § 317 Tr.por. odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ sa týka dôvodov podaného odvolania, krajský súd považuje za potrebné zvýrazniť, že obvinený tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a odmietol vypovedať.

K poskytnutému príspevku v zmysle podanej obžaloby bola vypočítaná splnomocnená zástupkyňa Ú. G., D. E. S. O. E. O.Ž. I. I. M.. Uvedená svedkyňa uviedla podrobnosti týkajúce sa uzavretej zmluvy medzi úradom práce a obžalovaným o príspevku na samostatne zárobkovú činnosť. Svedkyňa v priebehu trestného stíhania udala, že v konkrétnom prípade bolo z úradu práce zistené dokladované

použitie prostriedkov, ktoré nezodpovedalo skutočnosti, resp. sčasti bolo neakceptovateľné. Prostriedky poskytované zo štátneho rozpočtu na účet žiadateľa sa momentom pripísania na jeho účet stávajú jeho vlastníctvom, avšak ich použitie bolo ohraničené podmienkami dohody. V bode 2/ nájomnej zmluvy došlo k zmene prenajímateľa, a to bez súhlasu poskytovateľa. Z uvedeného dôvodu úrad nemohol potvrdiť oprávnenosť použitia nákladov v tejto časti.

Svedok W. G. J. sa ako bratranec obžalovaného vyjadril k podnikateľskému zámeru, ktorý mu prezentoval, ako aj ku skutočnosti, že s obžalovaným uzavrel nájomnú zmluvu na dobu dvoch až troch mesiacov. Za prenájom priestorov mu obžalovaný vyplatil 1.200,- Eur a svedok túto čiastku mal zahrnúť do svojho účtovníctva.

Svedkovia D. G. S. Š. V. sa vyjadrili k pravosti pokladničného dokladu č. 3/23 z 19.7.2012, ako i k faktúre č. 1/2012 údajne vystavenej spoločnosťou B., D..O..M.. Obidvaja svedkovia potvrdili, že tieto doklady sú falošné a ich osobami, resp. spoločnosťami neboli vydané.

Dohoda o poskytnutí príspevku na samostatnú zárobkovú činnosť číslo 22/§49/2011 z 24.2.2011 obsiahnutá na č.l. 40 - 47 spisového materiálu obsahuje podrobné podmienky na poskytnutie finančných prostriedkov obžalovanému s tým, že táto je opatrená jeho podpisom, ako i podpisom riaditeľky Ú. G., D. E. S. O. E. O.Ž..

Krajský súd v Košiciach v konaní o odvolaní obžalovaného nezistil také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa. Obžalovaný bol zo spáchania trestnej činnosti usvedčený procesne správne zabezpečenými a vykonanými dôkazmi, medzi ktoré patria výpovede zainteresovaných svedkov, ako i listiny dôležité pre trestné stíhanie. Predmetné dôkazy, ktorých podrobný opis je súčasťou napadnutého rozhodnutia okresný súd vyhodnotil v súlade so základnou zásadou trestného konania uvedenou v § 2 ods.12 Tr.por. Krajský súd sa v plnom rozsahu stotožnil s postupom prvostupňového súdu pri hodnotení dôkazov a tieto sám na základe vnútorného presvedčenia vyhodnotil s totožným výsledkom. Odvolací súd vyššie uvedené zabezpečené a vykonané dôkazy vyhodnotil ako svedčiace v neprospech obžalovaného a potvrdzujúce jeho vinu. Zo zabezpečených dôkazov nevyplývajú relevantné skutočnosti spochybňujúce, že to bol práve obžalovaný, ktorý v inkriminovanom čase svojím konaním uviedol do omylu úrad práce pri poskytnutí príspevku na samostatnú zárobkovú činnosť. Druhostupňový súd ako rozhodujúci dôkaz odôvodňujúci takéto tvrdenie vyhodnotil obžalovaným predložené falošné doklady, a to pokladničný doklad č. 3/23 z 19.7.2012, ako i faktúru č. 1/2012. Z vykonaného dokazovania bolo bez pochyb preukázané, že tieto doklady nevystavila spoločnosť B. D..O..M., čo potvrdili svedkovia D. G. S. Š. V.. Z vykonaného dokazovania bolo taktiež preukázané, že obžalovaný nemal pripravené podmienky na deklarované podnikanie, a to v zmysle uzavretej dohody z 24.2.2011. Po pripísaní prostriedkov na svoj účet nevyvíjal žiadnu podnikateľskú činnosť, ale naopak zabezpečoval falošné doklady o legálnom použití poskytnutého príspevku. Obžalovaný navyiac s inými podnikateľskými subjektmi uzatváral zmluvu, ktorá nebola úradom práce vopred odsúhlasená. Takýmto svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky stíhaného trestného činu.

Pokiaľ sa týka uloženého trestu, tento odvolací súd považoval taktiež za zákonný a dôvodný. Uložený trest zohľadnil všeobecné zásady pre ukládanie trestov uvedené v § 34 Tr.zák. Výmera trestu, ako i skúšobnej doby odkladu jeho výkonu sa javila druhostupňovému súdu ako primeraná a zodpovedajúca závažnosti spáchaného trestného činu, osobe obžalovaného, ako i potrebám individuálnej a generálnej prevencie trestu.

Krajský súd za zákonný takisto považoval výrok prvostupňového súdu, ktorým bolo v zmysle ustanovenia § 287 ods.1 Tr.por. rozhodnuté o povinnosti nahradiť obžalovaným spôsobenú škodu poškodenému.

Pre uvedené skutočnosti krajský súd odvolanie obžalovaného zamietol v zmysle ustanovenia § 319 Tr.por., pretože nie je dôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.